

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 30ής Ιουνίου 2005*

Στην υπόθεση C-286/04 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, ασκηθείσα στις 29 Ιουνίου 2004,

Eurocermex SA, με έδρα το Evere (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τον A. Bertrand, avocat,

αναιρεσείουσα,

όπου ο έτερος διάδικος είναι το

Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενο από τον A. Rassat,

καθού πρωτοδίκως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, K. Lenaerts, K. Schiemann, E. Juhász και M. Pešić (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της απόφασης που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με την αίτηση αναίρεσης, η Eurocermex SA ζητεί την ανάρρηση της απόφασης του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 29ης Απριλίου 2004, T-399/02, Eurocermex κατά ΓΕΕΑ (Μορφή φιάλης μπίρας) (Συλλογή 2004, σ. II-1391, στο

εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή της, με την οποία είχε ζητήσει την ακύρωση της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (στο εξής: ΓΕΕΑ), της 21ης Οκτωβρίου 2002 (υπόθεση R 188/2002-1), περί απορρίψεως της αιτήσεως καταχώρισεως τρισδιάστατου σήματος συνισταμένου σε μορφή φιάλης με μακρύ στόμιο στο οποίο έχει ενσφηνωθεί μια φέτα λεμόνι, εμφανιζόμενου του κιτρίνου και του πρασίνου χρώματος (στο εξής: επίδικη απόφαση).

Το νομικό πλαίσιο

- 2 Ο κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), ορίζει στο άρθρο 7, που τιτλοφορείται «Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου», τα εξής:

«1. Δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση:

[...]

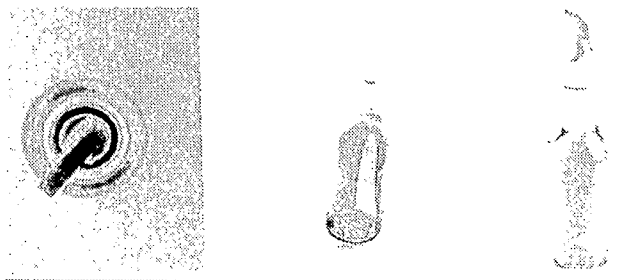
β) τα σήματα που στερούνται διακριτικού χαρακτήρα·

[...]

3. Η παράγραφος 1, στοιχεία β), γ) και δ), δεν εφαρμόζεται αν το σήμα έχει αποκτήσει για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες ζητείται η καταχώριση διακριτικό χαρακτήρα λόγω της χρήσης που του έχει γίνει.»

Το ιστορικό της διαφοράς

- 3 Στις 27 Νοεμβρίου 1998, η αναιρεσείουσα, της οποίας η δραστηριότητα συνίσταται στην εμπορία και διανομή της μεξικανικής μπίρας CORONA στο ευρωπαϊκό έδαφος, υπέβαλε, δυνάμει του κανονισμού 40/94, αίτηση καταχώρισεως τρισδιάστατου κοινοτικού σήματος στο ΓΕΕΑ.
- 4 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση αποτελείται από την τρισδιάστατη μορφή και τα χρώματα μιας διαφανούς φιάλης, γεμάτης κίτρινο υγρό, με μακρύ στόμιο στο οποίο έχει ενσφηνωθεί μια φέτα λεμόνι με πράσινο φλοιό.

- 5 Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος υπάγονται στις κλάσεις 16, 25, 32 και 42 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας σχετικά με τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών όσον αφορά την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί.
- 6 Με απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2001, ο εξεταστής του ΓΕΕΑ απέρριψε την αίτηση καταχώρισεως για τα προϊόντα «ζύθος, μεταλλικά και αεριούχα νερά· χυμοί φρούτων», που υπάγονται στην κλάση 32, και για τις υπηρεσίες «εστιατόρια, μπαρ, εστιατόρια γρήγορου φαγητού που σερβίρουν όλη μέρα (snack bar)», που υπάγονται στην κλάση 42, με το αιτιολογικό ότι, αφενός, το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση εστερείτο διακριτικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 και, αφετέρου, ότι η αναιρεσείουσα δεν είχε προσκομίσει την απόδειξη περί του ότι το εν λόγω σήμα είχε αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα λόγω της χρήσεως που του είχε γίνει.
- 7 Με την επίδικη απόφαση, το πρώτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ ακύρωσε εν μέρει την απόφαση του εξεταστή, καθόσον αυτός είχε απορρίψει την αίτηση καταχώρισεως για τα προϊόντα «μεταλλικά νερά» που υπάγονται στην κλάση 32. Το τμήμα αυτό επιβεβαίωσε την απόφαση του εξεταστή κατά τα λοιπά.

Η ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 8 Η αναιρεσείουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου ζητώντας την ακύρωση της επίδικης αποφάσεως, καθόσον με αυτή απορρίφθηκε η αίτησή της

περί καταχώρισεως του επίμαχου σήματος για τα προϊόντα «ζύθος, μεταλλικά και αεριούχα νερά: χυμοί φρούτων» και τις υπηρεσίες «εστιατόρια, μπαρ, εστιατόρια γρήγορου φαγητού που σερβίρουν όλη μέρα (snack bar)».

- 9 Με τον πρώτο λόγο της ακυρώσεως, ισχυρίστηκε ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν εστερείτο διακριτικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 και, με τον δεύτερο λόγο της ισχυρίστηκε ότι το εν λόγω σήμα είχε εν πάση περιπτώσει αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα λόγω της χρήσεως που του είχε γίνει, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού.
- 10 Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που στηρίζεται ιδίως στην απόφαση του Πρωτοδικείου της 2ας Ιουλίου 2002, T-323/00, SAT.1 κατά ΓΕΕΑ (SAT.2) (Συλλογή 2002, σ. II-2839), το Πρωτοδικείο έκρινε, στη σκέψη 18 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα σήματα που στερούνται διακριτικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 «είναι, μεταξύ άλλων, αυτά τα οποία, από την άποψη του ενδιαφερομένου κοινού, χρησιμοποιούνται συνήθως στο εμπόριο για την παρουσίαση των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών ή για τα οποία υπάρχουν, τουλάχιστον, συγκεκριμένες ενδείξεις βάσει των οποίων μπορεί να συναχθεί ότι είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν με τον τρόπο αυτό».
- 11 Στη σκέψη 25 της ίδιας αποφάσεως, το Πρωτοδικείο ανέφερε ότι, για να εκτιμηθεί ο διακριτικός χαρακτήρας ενός συνθέτου σήματος, όπως είναι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, ναί μεν το σήμα αυτό πρέπει να εξετασθεί συνολικά, πλην όμως τούτο δεν είναι ασύμβατο προς τη διαδοχική εξέταση των διαφόρων στοιχείων από τα οποία αποτελείται το εν λόγω σήμα.

- 12 Όσον αφορά, αφενός, τα προϊόντα «ζύθος, μεταλλικά και αεριούχα νερά· χυμοί φρούτων», το Πρωτοδικείο, αφού εξέτασε διαδοχικά, στις σκέψεις 26 και 27, τη φιάλη την οποία αναπαριστά το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, στη σκέψη 28, τη φέτα λεμονιού και, στη σκέψη 29, τα χρησιμοποιούμενα χρώματα, κατέληξε, στη σκέψη 30 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι «το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση αποτελείται από ένα συνδυασμό στοιχείων, έκαστο των οποίων, δεδομένου ότι μπορεί να είναι αντικείμενο κοινής χρήσεως στο εμπόριο για την παρουσίαση των προϊόντων που διαλαμβάνονται στην αίτηση καταχώρισεως σήματος, στερείται διακριτικού χαρακτήρα σε σχέση με τα προϊόντα αυτά».
- 13 Στη σκέψη 31 της αποφάσεως αυτής, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι «το γεγονός ότι ένα σύνθετο σήμα αποτελείται από στοιχεία στερούμενα διακριτικού χαρακτήρα σε σχέση με τα οικεία προϊόντα ή υπηρεσίες μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι το σήμα αυτό, θεωρούμενο συνολικά, μπορεί επίσης να είναι κοινής χρήσεως στο εμπόριο για την παρουσίαση αυτών των προϊόντων ή υπηρεσιών ([προπαρατεθείσα] απόφαση [του Πρωτοδικείου SAT.1 κατά ΓΕΕΑ (SAT.2)], σκέψη 49)» και ότι «[έ]να τέτοιο συμπέρασμα δεν μπορεί να αναιρεθεί παρά μόνο στην περίπτωση κατά την οποία από συγκεκριμένες ενδείξεις, όπως είναι, μεταξύ άλλων, ο τρόπος κατά τον οποίο έχουν συνδυαστεί τα διάφορα στοιχεία, θα προέκυπτε ότι το σύνθετο σήμα, θεωρούμενο συνολικά, παριστάνει περισσότερα πράγματα απ' ό,τι το άθροισμα των στοιχείων από τα οποία αποτελείται».
- 14 Το Πρωτοδικείο θεώρησε, στη σκέψη 32 της εν λόγω αποφάσεως, ότι τέτοιες ενδείξεις δεν υφίσταντο για τον λόγο, μεταξύ άλλων, ότι, «[ό]σον αφορά [...] τη δομή του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, η οποία χαρακτηρίζεται από το γεγονός ότι η φέτα του λεμονιού είναι ενσφηνωμένη στο στόμιο της φιάλης, είναι δύσκολο να φανταστεί κανείς άλλες δυνατότητες συνδυασμού των στοιχείων αυτών σε ένα και μόνο τρισδιάστατο αντικείμενο» και ότι «πρόκειται για τον μοναδικό τρόπο με τον οποίο μπορεί να διανθιστεί ένα ποτό με μία φέτα ή ένα τέταρτο λεμονιού, οσάκις το ποτό αυτό πίνεται απευθείας από το στόμιο της φιάλης». Το Πρωτοδικείο προσέθεσε, στις σκέψεις 33 και 34 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι «ενδεχόμενες διαφορές μεταξύ της μορφής και του χρώματος που αποτελούν το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση και της μορφής και του

χρώματος άλλων φιαλών που χρησιμεύουν για τη συσκευασία των οικείων προϊόντων δεν μπορούν να επηρεάσουν το συμπέρασμα [ότι το εν λόγω σήμα στερείται διακριτικού χαρακτήρα)].

15 Το Πρωτοδικείο έκρινε συνεπώς, στη σκέψη 35 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν μπορούσε να εξατομικεύσει τα προϊόντα «ζύθος, μεταλλικά και αεριούχα νερά: χυμοί φρούτων» και να τα διακρίνει από εκείνα που έχουν άλλη εμπορική προέλευση και, κατά συνέπεια, εστερείτο διακριτικού χαρακτήρα σε σχέση με τα προϊόντα αυτά.

16 Όσον αφορά, αφετέρου, τις υπηρεσίες «εστιατόρια, μπαρ, εστιατόρια γρήγορου φαγητού που σερβίρουν όλη μέρα (snack bar)», το Πρωτοδικείο τόνισε, στη σκέψη 36 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι υπηρεσίες αυτές έχουν ως αντικείμενο, μεταξύ άλλων, τη διάθεση στο εμπόριο των προϊόντων «ζύθος, μεταλλικά και αεριούχα νερά: χυμοί φρούτων» και ότι το γεγονός ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση μπορεί να είναι κοινής χρήσεως στο εμπόριο για την παρουσίαση των προϊόντων αυτών συνιστά συγκεκριμένη ένδειξη, από την οποία μπορεί να συναχθεί ότι το σήμα αυτό μπορεί να είναι επίσης κοινής χρήσεως, στο εμπόριο, για την παρουσίαση των εν λόγω υπηρεσιών και, κατά συνέπεια, ότι στερείται επίσης διακριτικού χαρακτήρα σε σχέση με τις εν λόγω υπηρεσίες.

17 Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, το Πρωτοδικείο θεώρησε, στις σκέψεις 50 έως 54 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η αναιρεσείουσα δεν απέδειξε ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είχε αποκτήσει, σε όλη την Κοινότητα, διακριτικό χαρακτήρα λόγω της χρήσεως που του είχε γίνει κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94.

Η αίτηση αναιρέσεως

18 Με την αίτηση αναιρέσεως, προς στήριξη της οποίας προβάλλει δύο λόγους, η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση,

— να ακυρώσει την επίδικη απόφαση.

19 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως και να καταδικάσει την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί του πρώτου λόγω αναιρέσεως, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94

Επί του πρώτου σκέλους, που αφορά τη συνεκτίμηση της συνολικής εντυπώσεως που προκαλεί το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση

20 Με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου της αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του διακριτικού χαρακτήρα του

σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, το Πρωτοδικείο δεν ανέλυσε, ως όφειλε, τη συνολική εντύπωση που προκαλεί το σήμα αυτό, αλλά υιοθέτησε μια εσφαλμένη προσέγγιση, η οποία συνίσταται στην αποσύνδεση των στοιχείων του σήματος και στη χωριστή εξέταση της μορφής της φιάλης, της παρουσίας της φέτας λεμονιού και των χρησιμοποιούμενων χρωμάτων.

- 21 Το ΓΕΕΑ απαντά ότι από τις σκέψεις 25 και 31 έως 36 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι το Πρωτοδικείο στηρίχθηκε, για να καταλήξει στην έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση για τα οικεία προϊόντα και υπηρεσίες, σε εξέταση του εν λόγω σήματος θεωρούμενου συνολικά.
- 22 Συναφώς, όπως επανειλημμένα έχει διαπιστώσει το Δικαστήριο και όπως εξάλλου υπενθύμισε το Πρωτοδικείο στη σκέψη 25 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ο μέσος καταναλωτής προσλαμβάνει συνήθως ένα σήμα ως ένα όλο και δεν επιδίδεται στην εξέταση των διαφόρων λεπτομερών στοιχείων που το αποτελούν. Για τον λόγο αυτό, προκειμένου να εκτιμηθεί αν ένα σήμα στερείται ή όχι διακριτικού χαρακτήρα, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η συνολική εντύπωση που αυτό προκαλεί (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 29ης Απριλίου 2004, C-468/01 P έως C-472/01 P, Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2004, σ. I-5141, σκέψη 44, και της 7ης Οκτωβρίου 2004, C-136/02 P, Mag Instrument κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2004, σ. I-9165, σκέψη 20).
- 23 Τούτο ωστόσο δεν συνεπάγεται ότι η αρμόδια αρχή, το καθήκον της οποίας είναι να διαπιστώσει αν το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση μπορεί να προσληφθεί από το κοινό ως ένδειξη προελεύσεως, δεν μπορεί να προβεί, κατ' αρχάς, σε διαδοχική εξέταση των διαφόρων στοιχείων παρουσίας που χρησιμοποιούνται για το σήμα αυτό. Συγκεκριμένα, μπορεί να είναι χρήσιμο, κατά τη συνολική εκτίμηση που διενεργεί η εν λόγω αρχή, να εξετασθεί καθένα από τα συστατικά στοιχεία του οικείου σήματος (βλ., μεταξύ άλλων, προπαρατεθείσα απόφαση Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 45).

- 24 Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο, αφού κατ' αρχάς εξέτασε, στις σκέψεις 26 έως 29 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, διαδοχικά τη φιάλη την οποία αναπαριστά το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, τη φέτα λεμονιού και τα χρησιμοποιούμενα χρώματα, κατέληξε, στη σκέψη 30 της ίδιας αποφάσεως, ότι το εν λόγω σήμα αποτελείται από ένα συνδυασμό στοιχείων, έκαστο των οποίων στερείται διακριτικού χαρακτήρα σε σχέση με τα προϊόντα «ζύθος, μεταλλικά και αεριούχα νερά: χυμοί φρούτων».
- 25 Στη σκέψη 31 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι «το γεγονός ότι ένα σύνθετο σήμα [όπως το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση] αποτελείται μόνον από στοιχεία στερούμενα διακριτικού χαρακτήρα σε σχέση με τα οικεία προϊόντα ή υπηρεσίες επιτρέπει τη συναγωγή του συμπεράσματος ότι το σήμα αυτό, θεωρούμενο στο σύνολό του, μπορεί επίσης να είναι αντικείμενο κοινής χρήσεως, στο εμπόριο, για την παρουσίαση αυτών των προϊόντων ή υπηρεσιών».
- 26 Όπως έκρινε το Δικαστήριο με την απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2004, C-329/02 P, SAT.1 κατά ΓΕΕΑ (Συλλογή 2004, σ. I-8317, σκέψη 35), για να εκτιμηθεί αν ένα σύνθετο σήμα στερείται διακριτικού χαρακτήρα πρέπει να ληφθεί ως βάση το πώς προσλαμβάνει συνολικά το σήμα αυτό ο μέσος καταναλωτής και όχι το τεκμήριο ότι ορισμένα στοιχεία που στερούνται μεμονωμένα διακριτικού χαρακτήρα δεν μπορούν, αν συνδυαστούν, να αποκτήσουν τον χαρακτήρα αυτόν.
- 27 Στην υπόθεση αυτή, που αφορούσε την καταχώριση του λεκτικού συμπλέγματος «SAT.2» ως κοινοτικού σήματος, το Δικαστήριο ανείρεσε την προπαρατεθείσα

απόφαση του Πρωτοδικείου SAT.1 κατά ΓΕΕΑ (SAT.2), με το αιτιολογικό ότι η απόρριψη της καταχώρισης του λεκτικού αυτού συμπλέγματος στηρίχθηκε στο εν λόγω τεκμήριο. Το Δικαστήριο διαπίστωσε συγκεκριμένα ότι το Πρωτοδικείο εξέτασε μόνον επικουρικός τη συνολική εντύπωση που προκαλεί το ως άνω λεκτικό σύμπλεγμα, κρίνοντας παντελώς αλυσιτελή ορισμένα δεδομένα, όπως είναι η ύπαρξη κάποιου στοιχείου φαντασίας, τα οποία πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο της αναλύσεως αυτής (προπαρατεθείσα απόφαση του Δικαστηρίου SAT.1 κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 35).

28 Στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Πρωτοδικείο, αφού εξέτασε χωριστά έκαστο των συστατικών στοιχείων του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, θεώρησε ομοίως ότι έπρεπε να τεκμαρθεί ότι το σήμα αυτό εστερείτο διακριτικού χαρακτήρα. Ωστόσο, αντίθετα προς την εκτίμηση στην οποία είχε προβεί με την προπαρατεθείσα απόφαση SAT.1 κατά ΓΕΕΑ (SAT.2), το Πρωτοδικείο συνέχισε την ανάλυσή του εξετάζοντας κατά τρόπο εμπειριστατωμένο το αν το εν λόγω σήμα, θεωρούμενο συνολικά, είχε ή όχι ένα τέτοιο χαρακτήρα.

29 Έτσι, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε, στη σκέψη 32 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι «[ό]σον αφορά, ειδικότερα, τη δομή του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, η οποία χαρακτηρίζεται από το γεγονός ότι η φέτα του λεμονιού είναι ενσφηνωμένη στο στόμιο της φιάλης, είναι δύσκολο να φανταστεί κανείς άλλες δυνατότητες συνδυασμού των στοιχείων αυτών σε ένα και μόνο τρισδιάστατο αντικείμενο», ότι «πρόκειται για τον μοναδικό τρόπο με τον οποίο μπορεί να διανθιστεί ένα ποτό με μία φέτα ή ένα τέταρτο λεμονιού, οσάκις το ποτό αυτό πίνεται απευθείας από το στόμιο της φιάλης» και ότι, επομένως, «ο τρόπος με τον οποίο έχουν συνδυαστεί τα στοιχεία του υπό κρίση συνθέτου σήματος δεν μπορεί να προσδώσει στο σήμα αυτό διακριτικό χαρακτήρα».

30 Ομοίως, στη σκέψη 33 της αποφάσεως αυτής, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι «ενδεχόμενες διαφορές μεταξύ της μορφής και του χρώματος που αποτελούν το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση και της μορφής και του χρώματος άλλων

φιαλών που χρησιμεύουν για τη συσκευασία των οικείων προϊόντων δεν μπορούν να επηρεάσουν το συμπέρασμα αυτό [ως προς την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα του εν λόγω σήματος]», διότι, «θεωρούμενο στο σύνολό του, το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν διαφοροποιείται ουσιαστικά από τις βασικές μορφές συσκευασίας των οικείων προϊόντων, οι οποίες χρησιμοποιούνται συνήθως στο εμπόριο, αλλά αποτελεί μάλλον μια παραλλαγή των μορφών αυτών».

- 31 Τέλος, κατέληξε, στη σκέψη 35 της εν λόγω αποφάσεως, ότι «το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, όπως προσλαμβάνεται από τον μέσο καταναλωτή, ο οποίος έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος, δεν μπορεί να εξατομικεύσει τα προϊόντα τα οποία περιλαμβάνονται στην αίτηση καταχώρισεως σήματος και να τα διακρίνει από εκείνα που έχουν άλλη εμπορική προέλευση».
- 32 Επομένως, ορθώς το Πρωτοδικείο στήριξε την εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση στη συνολική εντύπωση που προκαλεί η μορφή και η διευθέτηση των χρωμάτων του σήματος αυτού, όπως απαιτεί η νομολογία που υπενθυμίστηκε στη σκέψη 22 της παρούσας αποφάσεως.
- 33 Επομένως, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

Επί του δευτέρου σκέλους, που αφορά την αναγνώριση του διακριτικού χαρακτήρα του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση

- 34 Με το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι από τα έγγραφα που έλαβε υπόψη το πρώτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ προκύπτει ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι απολύτως ικανό να παράσχει τη δυνατότητα στους καταναλωτές να προσδιορίσουν την προέλευση των προϊόντων που φέρουν το σήμα αυτό.
- 35 Όσον αφορά τη φιάλη την οποία αναπαριστά το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, η οποία είναι αυτή που χρησιμοποιείται για τη συσκευασία της μπίρας CORONA, η αναιρεσείουσα προβάλλει τρία επιχειρήματα. Ισχυρίζεται κατ' αρχάς ότι, εκτός από ορισμένες μεξικανικές μπίρες, οι παραγωγοί των οποίων καταδικάστηκαν από δικαστήριο για τον λόγο αυτό, οι μπίρες που διατίθενται στο εμπόριο στην κοινοτική αγορά είτε χρησιμοποιούν φιάλες πλατιές και με συμπαγή βάση, με στόμιο που έχει μήκος μικρότερο από το ένα τρίτο του συνολικού ύψους, είτε, όταν έχουν μορφή παρόμοια με την αναπαριστώμενη φιάλη, δεν είναι κατά κανόνα διαφανείς. Εν συνεχεία, η μορφή της φιάλης που χρησιμοποιείται συνήθως για τους χυμούς φρούτων δεν παρουσιάζει καμία ομοιότητα με την αναπαριστώμενη φιάλη, εκτός από το ότι είναι κατασκευασμένη από λευκό γυαλί. Τέλος, ο μέσος καταναλωτής δεν είναι συνηθισμένος να βλέπει τη χρήση φιαλών 33 εκατοστολίτρων για την γκαζόζα, καθόσον το ποτό αυτό προσφέρεται προς πώληση σε φιάλες 1 ή 1,5 λίτρου.
- 36 Επιπλέον, τα πρόσθετα στοιχεία (φέτα λεμονιού και κίτρινο και πράσινο χρώμα) που συνδέονται με την ιδιαίτερη αυτή μορφή φιάλης προσδίδουν εν πάση περιπτώσει διακριτικό χαρακτήρα συνολικά στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση. Ειδικότερα, η χρήση που συνίσταται στην ενσφήνωση μιας φέτας λεμονιού στο στόμιο της φιάλης προσιδιάζει στα προϊόντα της αναιρεσείουσας. Μόνον η μπίρα που διατίθεται στο εμπόριο υπό το σήμα SOL παρουσιάζεται με μια φέτα λεμόνι στο στόμιο της φιάλης, αλλά πρόκειται προδήλως για υιοθέτηση της παραδόσεως καταναλώσεως των προϊόντων που φέρουν το σήμα CORONA.

- 37 Έτσι, κατά την αναιρεσείουσα, κατά τον χρόνο κατά τον οποίο κατέθεσε την αίτησή της στον ΓΕΕΑ, η συσχέτιση της ιδιαίτερης αυτής μορφής φιάλης, της φέτας λεμονιού και του κίτρινου και πράσινου χρώματος που εμφανίζονται στο σήμα χαρακτήριζε τα προϊόντα της. Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση παρέχει συνεπώς στον μέσο καταναλωτή τη δυνατότητα να προσδιορίσει την προέλευση των προϊόντων και υπηρεσιών που φέρουν το σήμα αυτό.
- 38 Η αναιρεσείουσα προσθέτει ότι, εν πάση περιπτώσει, δεν μπορεί να υποστηρίζεται ότι είναι απολύτως σύνηθες να διανθίζονται οι χυμοί φρούτων και η γκαζόζα με φέτα λεμονιού.
- 39 Το ΓΕΕΑ ζητεί κυρίως να κριθεί απαράδεκτο το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως.
- 40 Αφενός, η αναιρεσείουσα απλώς επαναλαμβάνει ορισμένους από τους πραγματικούς ισχυρισμούς που έχει ήδη προβάλει πρωτοδίκως, χωρίς να διατυπώνει καμία συγκεκριμένη αιτίαση κατά της αναιρεσιβαλλομένης απόφάσεως. Ένας τέτοιος όμως λόγος αναιρέσεως αποτελεί αίτηση για απλή επανεξέταση της προσφυγής που ασκήθηκε ενώπιον του Πρωτοδικείου, πράγμα το οποίο, σύμφωνα με το άρθρο 58 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, εκφεύγει της αρμοδιότητας του Δικαστηρίου.

- 41 Αφετέρου, με την επιχειρηματολογία της επιχειρεί να αμφισβητήσει την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών στην οποία προέβη το Πρωτοδικείο. Η εκτίμηση αυτή όμως δεν αποτελεί, υπό την επιφύλαξη της περιπτώσεως της αλλοιώσεως των πραγματικών στοιχείων που υποβλήθηκαν στο Πρωτοδικείο, νομικό ζήτημα υποκείμενο, αυτό καθεαυτό, στον έλεγχο του Δικαστηρίου στο πλαίσιο αιτήσεως αναιρέσεως. Το ΓΕΕΑ φρονεί ότι από τις διαπιστώσεις στις οποίες προέβη το Πρωτοδικείο δεν προκύπτει κανένα στοιχείο από το οποίο να μπορεί να τεκμαρθεί αλλοίωση των πραγματικών περιστατικών που του υποβλήθηκαν. Εν πάση περιπτώσει, η αναιρεσείουσα ουδόλως επικαλείται μια τέτοια αλλοίωση.
- 42 Συναφώς, από τα άρθρα 225 ΕΚ, 58, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου και 112, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να αναφέρει επακριβώς τα επικρινόμενα στοιχεία της αποφάσεως της οποίας ζητείται η ανάρτηση, καθώς και τα νομικά επιχειρήματα που στηρίζουν ειδικώς την αίτηση αυτή (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 4ης Ιουλίου 2000, C-352/98 P, Bergaderm και Goupil κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-5291, σκέψη 34, και της 23ης Μαρτίου 2004, C-234/02 P, Διαμεσολαβητής κατά Lamberts, Συλλογή 2004, σ. I-2803, σκέψη 76).
- 43 Επιπλέον, σύμφωνα με τα άρθρα 225 ΕΚ, και 58, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, η ανάρτηση περιορίζεται στα νομικά ζητήματα. Το Πρωτοδικείο είναι συνεπώς μόνο αρμόδιο να προβαίνει στη διαπίστωση και εκτίμηση των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών, καθώς και να εκτιμά τα αποδεικτικά στοιχεία. Η εκτίμηση αυτών των πραγματικών περιστατικών και αποδεικτικών στοιχείων δεν συνιστά συνεπώς, υπό την επιφύλαξη της ενδεχόμενης αλλοιώσεώς τους, νομικό ζήτημα υποκείμενο, αυτό καθεαυτό, στον έλεγχο του Δικαστηρίου στο πλαίσιο αιτήσεως αναιρέσεως (προπαρατεθείσα απόφαση Mag Instrument κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 39).
- 44 Εν προκειμένω, με το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα απλώς υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο κακώς κατέληξε στην

έλλειψη του διακριτικού χαρακτήρα του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, χωρίς να διευκρινίζει ποιο νομικό σφάλμα διέπραξε κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

45 Η αναιρεσείουσα ζητεί συνεπώς στην πραγματικότητα από το Δικαστήριο να υποκαταστήσει τη δική του εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών σε εκείνη στην οποία προέβη το Πρωτοδικείο στο πλαίσιο της αναλύσεως του διακριτικού χαρακτήρα του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.

46 Δεδομένου ότι δεν μπορεί να προβληθεί εν προκειμένω καμία αλλοίωση των πραγματικών περιστατικών και αποδεικτικών στοιχείων εκ μέρους του Πρωτοδικείου, το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως πρέπει να κριθεί απαράδεκτο για τους λόγους που υπενθυμίστηκαν στη σκέψη 43 της παρούσας αποφάσεως.

Επί του τρίτου σκέλους που αφορά την αιτιολογία της επίδικης αποφάσεως σχετικά με τις υπηρεσίες «εστιατόρια, μπαρ, εστιατόρια γρήγορου φαγητού που σερβίρουν όλη μέρα (snack bar)»

47 Με το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το πρώτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ δεν διατυπώνει τους λόγους για τους οποίους το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν είναι κατάλληλο για να διακριθούν οι υπηρεσίες «εστιατόρια, μπαρ, εστιατόρια γρήγορου φαγητού που σερβίρουν όλη μέρα (snack bar)» που παρέχει η αναιρεσείουσα από τις υπηρεσίες που παρέχουν άλλες επιχειρήσεις.

48 Το ΓΕΕΑ απαντά ότι, όσον αφορά την απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως του ως άνω σήματος για τις εν λόγω υπηρεσίες, η σκέψη 36 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως αιτιολογεί επαρκώς κατά νόμο την εκτίμηση του Πρωτοδικείου.

- 49 Συναφώς, όπως υπενθυμίστηκε στη σκέψη 42 της παρούσας αποφάσεως, από τα άρθρα 225 ΕΚ, 58, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου και 112, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να αναφέρει επακριβώς τα επικρινόμενα στοιχεία της αποφάσεως της οποίας ζητείται η ανάρτηση, καθώς και τα νομικά επιχειρήματα που στηρίζουν ειδικώς την αίτηση αυτή.
- 50 Δεν πληροί την προϋπόθεση αυτή η αίτηση αναιρέσεως η οποία, χωρίς καν να περιέχει επιχειρηματολογία αποσκοπούσα ειδικώς στον εντοπισμό του νομικού σφάλματος που παρουσιάζει η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, απλώς αναπαράγει τους ισχυρισμούς και τα επιχειρήματα που έχουν ήδη προβληθεί ενώπιον του Πρωτοδικείου. Συγκεκριμένα, μια τέτοια αίτηση αναιρέσεως συνιστά στην πραγματικότητα αίτηση με την οποία ζητείται η απλή επανεξέταση της προσφυγής που ασκήθηκε ενώπιον του Πρωτοδικείου, πράγμα το οποίο εκφεύγει της αρμοδιότητας του Δικαστηρίου (βλ., μεταξύ άλλων, προπαρατεθείσες αποφάσεις Bergaderm και Goupil κατά Επιτροπής, σκέψη 35, και Διαμεσολαβητής κατά Lamberts, σκέψη 77).
- 51 Εν προκειμένω, η αναιρεσείουσα απλώς αναπαράγει την επιχειρηματολογία που προέβαλε ήδη πρωτοδικώς όσον αφορά την έλλειψη αιτιολογίας της επίδικης αποφάσεως, χωρίς να αναφέρει ποιο νομικό σφάλμα διέπραξε το Πρωτοδικείο με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση.
- 52 Επομένως, το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο και, συνεπώς, πρέπει να απορριφθεί ο λόγος αυτός στο σύνολό του.

Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94

- 53 Η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι από τα στοιχεία που προσκομίστηκαν κατά τη συζήτηση προκύπτει ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση αποτέλεσε αντικείμενο ευρείας, σοβαρής και διαρκούς προωθήσεως, οπότε το κοινό συσχετίζει όντως το σήμα αυτό με την επιχείρηση της αναιρεσείουσας.
- 54 Το ΓΕΕΑ ζητεί εκ προοιμίου από το Δικαστήριο να κρίνει απαράδεκτα ορισμένα έγγραφα προσαρτημένα στο δικόγραφο της αιτήσεως αναιρέσεως, με το αιτιολογικό ότι δεν προσκομίστηκαν ούτε ενώπιον του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ ούτε ενώπιον του Πρωτοδικείου.
- 55 Περαιτέρω, το ΓΕΕΑ ισχυρίζεται ότι η αναιρεσείουσα απλώς συνοψίζει τους ίδιους πραγματικούς ισχυρισμούς που διατύπωσε ενώπιον του Πρωτοδικείου, χωρίς να προβάλλει κανένα νομικό σφάλμα που διέπραξε το Πρωτοδικείο με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, και ότι, κατά συνέπεια, ο λόγος αυτός αναιρέσεως εκφεύγει της αρμοδιότητας του Δικαστηρίου.
- 56 Συναφώς, ο ισχυρισμός της αναιρεσείουσας ότι από τα στοιχεία που προσκομίστηκαν κατά τη συζήτηση προκύπτει ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η

καταχώριση απέκτησε διακριτικό χαρακτήρα λόγω της χρήσεως που του είχε γίνει αποσκοπεί στην πραγματικότητα να οδηγήσει το Δικαστήριο στο να υποκαταστήσει τη δική του εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών σε εκείνη στην οποία προέβη το Πρωτοδικείο στις σκέψεις 48 έως 54 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

- 57 Δεδομένου ότι δεν προβάλλεται στο πλαίσιο του υπό κρίση λόγου αναιρέσεως αλλοίωση εκ μέρους του Πρωτοδικείου των πραγματικών περιστατικών ή των αποδεικτικών στοιχείων που του υποβλήθηκαν, πρέπει να απορριφθεί ο λόγος αυτός ως απαράδεκτος για τους λόγους που υπενθυμίστηκαν στη σκέψη 43 της παρούσας αποφάσεως, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστεί το αίτημα του ΓΕΕΑ να αποκλειστούν από τη συζήτηση ορισμένα από τα έγγραφα που είναι προσαρτημένα στο δικόγραφο της αναιρέσεως για τον λόγο ότι δεν προσκομίστηκαν ούτε ενώπιον του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ ούτε ενώπιον του Πρωτοδικείου.
- 58 Επομένως, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 59 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, που εφαρμόζεται στη διαδικασία αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 118, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι το ΓΕΕΑ ζήτησε την καταδίκη της αναιρεσείουσας στα δικαστικά έξοδα και αυτή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί η αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.**
- 2) Καταδικάζει την Eurocermex SA στα δικαστικά έξοδα.**

(υπογραφές)